

University of Groningen

Ik heb altijd gelijk

Poelmann, Eric

Published in:
Vakstudie Nieuws

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
2020

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):
Poelmann, E. (2020). Ik heb altijd gelijk. *Vakstudie Nieuws*, 2020(57), [V-N 2020/57.0].

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Uitvergroot

Ik heb altijd gelijk

Waarover zou je momenteel een opinie moeten schrijven? Over belastingplichtigen die art. 47 AWR zien als een keuze? Ik heb eerder betoogd dat het structureren op basis van het achterhouden van informatie, belastingontduiking is en niet belastingontwijking (*V-N* 2018/30.0). Een rechtsgang maakt een standpunt niet pleitbaar (*V-N* 2020/38.1.2). Maar de fiscus doet ook wel eens aan grensverkenning (zie *V-N* 2020/53.23 en *BNB* 2020/55). Soms wordt er een fles wijn op de uitkomst van een rechtszaak gezet, las ik alweer 20 jaar geleden. Iets onder heren. Maar het blijft in alle gevallen iets met zonde en steen en de verharding is niet eenzijdig.

Ik meen dat elke opinie moet gaan over de huidige crisis in het fiscale toezicht. Fraude moet worden bestreden. Maar niet door de meest kwetsbare niet-frauderende burgers groepsgewijs vooringenomen te behandelen en elke vorm van juridische beschaving te onthouden. De slachtoffers zijn letterlijk aangemerkt als vermeende slachtoffers die mededaders van fraude zijn (*V-N* 2020/33.7). Met concrete gevolgen (*Kamerstukken II* 2020/21, 31066, nr. 704, antwoord 82). Kristalheldere vaktechnische waarschuwingen mochten niet baten (*V-N* 2020/55.19). Afgesproken was een uitspraak van de Raad van State tot richtsnoer te nemen. Dit lijkt niet juist te zijn gebeurd. Maar als bij dwalen en zonde met echte slachtoffers zelfs die moraliteit wegvalt, welke normen en waarden golden dan nog wel? Ik geef toe dan de fles wijn als metafoor voor een geleerde les te prefereren.

De voorzitter van de inspecteursvereniging sprak onlangs op YouTube: “De Belastingdienst bevindt zich in zwaar weer. Het toeslagendrama trekt zijn sporen.” Ik heb uit de parlementaire stukken begrepen dat de oorzaken ook, eufemistisch gezegd, enige raakvlakken met de Belastingdienst hebben. Het gaat er niet om wie of wat het ergste is geweest. Maar alleen als, nadat de slachtoffers zijn geholpen, de Belastingdienst ‘sich auseinandersetzt’ met deze existentiële crisis, kan er naar de toekomst worden gekeken.

Uiteraard is de rol van de Tweede Kamer belangwekkend (*Kamerstukken II* 2012/13, 2818, vraag 10). Maar dit doet niet af aan de individuele verantwoordelijkheid voor gedrag. Wie al vanuit de historie niet snapt dat lijsten met onnodige persoonskenmerken niet kunnen en stelt dat etnische profilering kan helpen tegen belastingfraude (Mieke Boon, *Trouw* 30 mei 2020) reageert kennelijk op de 10 dagen daarvóór gedane strafrechtelijke aangifte tegen de Belastingdienst (*V-N* 2020/25.6). Kwelijk vind ik de juist nu verpletterende suggestie van een verband tussen etniciteit en fraude. De woorden “als het fatsoenlijk gebeurt”, doen er daarna psychologisch niet meer toe. Nog afgezien van de “methodologische doodzonde” (C.J. Albers, *TFB* 2020/5, 25).

Ik volhard erin dat de Belastingdienst in wezen deugt en rechtsstatelijke rechtsbedeling omarmt. Maar, naar Viktor Frankl, de overheid is er ook om groepjes onfatsoenlijken geen of in elk geval niet teveel ruimte te laten. Wie toestaat dat doorslaand de laatste euro belangrijker wordt gevonden dan rechtsstatelijkheid, zaait verderf. De bewindslieden hebben ingegrepen en er ligt nu een kans voor de Belastingdienst. Het gaat jaren duren, maar de Belastingdienst kan, moet en zal hierdoorheen komen. Maar eerst de slachtoffers.

Eric Poelmann

Deze column wordt ook gepubliceerd op [TaxLive.nl](https://www.taxlive.nl). Discussieer online mee over dit onderwerp.